

[Poul Møller.]

opsparingen i en ustandselighed, hvis vi skal over det døde punkt, søgte at skabe tillid og tryghed?

Gå med til et skatteloft, således at folk, ved, at de ikke kan blive beskattet højere end sådan og sådan. Det giver tillid, det giver tryghed. Gå tilbage til de gamle afskrivningsregler, det sætter investeringerne i gang, det giver tillid og tryghed. Tag fat på det opsparingsforslag, som man forkastede eller rettere sagt fik vedtaget paragrafferne i, men er indstillet på at forkaste i morgen eller i overmorgen, således at det kan betale sig at spare op; det giver tillid og tryghed. Tag fat på de refusionsordninger, som alle har peget på som en kilde til inflation, og lad os nu få dem fjernet; det vil give tillid og orden i det offentlige styre. Bevar den kommunale fradragsret, så vi ikke beskatter for højt dér, hvor der skal finde en egnsudvikling sted; det giver initiativ. Skab et lavere renteniveau, og lad os i den forbindelse drøfte punkterne i regeringens 13 punkts program. Da statsministeren forelagde det under den erhvervspolitiske debat, blev det ikke afvist af mit partis ordfører, hr. Haunstrup Clemmensen, men han sagde, at vi er rede til at drøfte flere af disse punkter. Det vil sætte i gang, det vil skabe tillid og skabe den ro, vi trænger til herhjemme, hvis vi skal tro på, at vi kommer over det døde punkt.

Har vi ikke fået nok af at føje uretfærdighed til uretfærdighed, skulle vi nu ikke begynde at øve ret og så se, hvad der kommer ud af det?

Aksel Larsen: Jeg har forstået på den tale, vi lige har hørt, at det, der skulle gøres i anledning af devalueringen, var at ødelægge den skattereform, vi er i færd med at gennemføre, og dermed er det jo faktisk fastslået, at det konservative folkeparti, hvis man skal tro dets ordfører, ikke har noget alternativ til regeringens økonomiske politik.

Den situation, Danmark blev bragt i ved den engelske devaluering, burde kunne forene regering og folketing i saglige overvejelser af, hvordan virkningerne bedst muligt kunne afbødes, og hvordan vi på længere sigt kan skabe fremgang for dansk økonomi og beskæftigelse.

En nedskæring af det engelske pund med 14,3 pct. måtte umiddelbart ramme Danmark hårdt. 52 pct. af vor landbrugseksport og omkring 20 pct. af vor industrieksport går til England. Af denne grund samt på grund af skibsfartens sterlingtab på skibsfragter må det antages, at dette ville påføre os et tab på måske op imod 1 milliard kr. årligt, hvoraf 500-600 mill. kr. rammer landbruget. Teoretisk kunne man naturligvis lade som ingenting, opretholde kronkursen — det ville de konservative — og gennem meget betydelige ekstraskatter fordele tabene på befolkningen, men ganske vist med sandsynlig udsigt til yderligere afmatning for industrien og deraf følgende forøget arbejdsløshed.

Regeringen valgte dansk devaluering, men før den endelige beslutning blev truffet, rådførte den sig med repræsentanter for folketingets partier. De borgerlige partier tænkte mindre på deres ansvar og mere på at skaffe sig partitaktiske fordele. Mest tydeligt blev dette demonstreret af de konservative, som først lørdag aften den 18. november, da statsministeren havde meddelt regeringens beslutning om devaluering med 8 pct., fik mæle og erklærede, at man overhovedet ikke burde have devalueret. De kunne gøre det farefrit — nu var afgørelsen jo faldet. De nåede at komme på linje med Arbejdsgiverforeningens formand, hr. Heineke, der tidligere havde udtalt sig meget bestemt mod dansk devaluering, og da samme arbejdsgiverforeningsformand er interesseret i arbejdsløshedens vækst, kan man se sammenhængen.

Umiddelbart betyder dansk devaluering bedre konkurrencevilkår for dansk eksport på alle andre markeder af betydning end det engelske. Dette betyder ikke så lidt for landbruget, men naturligvis særdeles meget for industrien. Det kan forventes, at devalueringens første følger bliver, at hjulene kommer til at snurre hurtigere, at beskæftigelsessituationen bliver bedre. Da ca. 80 pct. af vor import kommer fra lande, som ikke har devalueret, må man imidlertid regne med, at prisstigninger ude fra efterhånden vil slå igennem og bundfælde sig i omkostningsstigninger, hvilket dog ikke vil fratage os de fordele, vi har kunnet bogføre. I det omfang, de nævnte pris- og omkostningsstigninger kan bremses og for-